

Clara Ponsatí. Exconsellera d'Educació

“Si Sánchez vol resoldre aquest conflicte, no pot haver-hi presos”

Tres jutges del TC veuen vulnerats els drets de Junqueras

Els magistrats critiquen que el Suprem “anul·lés” la representació política del president d'ERC amb la presó provisional

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 18 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15214 - AVUI / Any XLI. Núm. 14084 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Torra i Sánchez tornen a parlar un any després

PAS • Sánchez truca finalment a Torra per establir una conversa en què mescla bilateralitat i la trobada de presidents al Senat

De Guiomar a Pedralbes

VISITA • Emparaulen una reunió supeditada a la investidura, que el PSOE no descarta abans de Cap d'Any amb l'aval d'ERC

El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, intervenint en la presentació de l'informe que es va fer ahir ■ JOSEP LOSADA

2.500 represaliats polítics

Òmnium calcula les víctimes d'actuacions policials i judicials pel procés

Nacional

P17

Les dones exigeixen l'abolició del patriarcat

Nacional

P18

El Suprem investigará la gestió de Borràs

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

Ampli assortiment de torrons

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

La graderia

Ara fa 120 anys que es va fundar el Barça, el 29 de novembre del 1899. I estem davant d'un fet que pot entrar a formar part de la història del club. Sovint la història es repeteix. O es podria repetir. M'explico. Avui es juga el Barça-Reial Madrid, al Camp Nou, ajornat fa dos mesos per la situació política. Malgrat que el partit s'hagi mogut en el calendari, no ha passat el mateix amb les posicions polítiques que van propiciar els esdeveniments que van encendre les alarmes. La por que en un ambient ja caldejat les rivalitats dels aficionats acabessin en més aldarulls, va motivar el canvi de data. Per això hi ha expectació per saber què passarà i quina repercussió tindrà la mobilització massiva de Tsunami Democràtic, la resposta del club i de les autoritats. Els deia que no es pot descartar que la història es repeteixi perquè precisament un 17 de desembre, però de fa noranta-quatre anys, del 1925, el llavors president del FC Barcelona, Joan

No sabem què passarà avui, però ja hem vist com es jutgen les protestes que de manera lliure i pacífica es fan a la graderia de can Barça

Gamper, i tota la seva junta directiva van ser destituïts per la dictadura de Primo de Rivera, que, a més, va clausurar el camp de les Corts durant sis mesos per uns fets que havien tingut lloc allà mateix mig any abans. Un episodi que va ser decisiu en la vida de Joan Gamper perquè es va veure obligat a anar-se'n del país, entre altres coses, per la seva condició d'estranger. Reculem, però, fins al dia 14 de juny del 1925. Som al camp de les Corts. El club ha organitzat un partit contra el CE Júpiter per homenatjar l'Orfeó Català. La banda de música de la British Royal Marine, que estava ancorada al port de Barcelona, toca els himnes espanyol i britànic. El públic xiula la marxa reial i aplaudeix el *God save the King* britànic. Quina va ser la reacció de l'autoritat? Va clausurar el camp de les Corts, va destituir la junta amb el president al capdavant, que, a més, va ser expulsat del país. No sabem què passarà avui, però ja hem vist com es jutgen a can Barça els xiulets i altres formes de protesta que de manera lliure i pacífica es fan des de la graderia.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Gent il·lustre

AMataró hem dedicat a Miquel Biada un carrer, una plaça, un monument i un institut d'ensenyament. Miquel Biada és l'home que va unir Barcelona i la seva ciutat natal amb un tren, novetat que havia vist funcionar a Cuba. Parlem del 1848. Sempre, un moment o altre, surt un historiador amb aires iconoclastes afirmant que Biada no mereix tantes deferències perquè, a banda que la línia ferroviària va ser un negoci en benefici propi durant la seva estada a Cuba, va exercir l'esclavatge sense ànima ni compassió. A Barcelona, l'alcalde Colau ha despenjat del pedestal el navilier Antonio López, marqués de Comillas, pel mateix motiu. A Barcelona sempre són més expeditius. Ja poden: els resten molts altres fills il·lustres per exhibir. Què seríem a Mataró sense Miquel Biada? El dia de l'any que coincideix amb la inauguració del tren, l'alcalde situa una corona de lloret davant un medalló amb la seva efígie enganxat al monument que té davant de l'estació. Alguns diuen que el retrat, rèplica del que té a la galeria de fills il·lustres de l'ajuntament, no és el

“Tenim l'únic carrer d'Espanya dedicat a un fundador del Madrid

seu. L'artista es va basar en un gravat on apareixia Biada i els seus socis, i va pintar per equivocació un soci. Era més negrer? Ho era menys? No ho eren gens i no cal treure'l?

Als germans Thos i Codina tenim dedicats un carrer i un institut. Aquests ens fan quedar bé, però no els coneix ningú. Es deien Silví i Terenci. El més important és Terenci. Home de lleis, emprenedor, catalanista, peça important de la Renaixença en els seus inicis. Jacint Verdager li va valorar vivament *Lo llibre de la infantesa*, recull de contes populars per a nens. Va escriure *La ganiveta*, un abrandat

poema contra l'obligació que els catalans tenien de lligar amb una cadena a la taula l'eina de llescar el pa. Thos hi veia el símbol de la submissió a Espanya. A l'institut tenen un gegant que el representa. L'última vegada que va ballar va ser la vigília del primer d'octubre del 2017, per mantenir obert tota la nit l'institut, seu electoral.

Tenim un passeig important dedicat a Carles Padrós, un diputat l'única relació del qual amb Mataró va ser de tipus electoral. A base de suplicar-li, va fer servir la influència amb Madrid, on residia, per impulsar a la ciutat que li donava els vots una obra hidràulica que va posar fi a les inundacions del centre quan plovia fort. El 6 de març del 2002, el passeig va acollir una gran multitud. Celebraven un centenari. Portaven corones de flors i banderes i samarretes blanques. Victorejaven Padrós. Vam descobrir que Mataró és l'única ciutat d'Espanya que té un carrer dedicat a un dels fundadors del Real Madrid, club i equip de futbol que aquest vespre s'enfronta amb el Barça en un partit que ha contribuït com res a projectar al món el conflicte català.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xctk7b>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Pedro Sánchez i el diàleg

El president del govern espanyol, encara en funcions, Pedro Sánchez, va trucar ahir al de la Generalitat, Quim Torra. Aquest fet representa la represa del diàleg institucional. Déu-n'hi-do! Han posat el llistó tan baix que un gest tan simple com aquest, que hauria de ser de normalitat, sembla un esdeveniment de primer ordre mundial i té tots els periodistes del país pendents de la xarxa social de l'ocellet a les nou del matí! Però parlem del president espanyol que no va agafar el telèfon al català en fins a sis ocasions, encara que fos per dir-li que aquell no era el moment i que parlessin després de les eleccions; del president espanyol que, en la seva darrera visita oficial a Catalunya, no va avisar l'executiu català i va visitar un policia ferit en un hospital on hi havia més lesionats a causa dels incidents provocats per la sentència de l'1-O i que va fugir del centre hospitalari per

“En una situació de conflicte, tot petit pas és important, sempre que hi hagi voluntat real de diàleg

l'aparcament, provocant problemes al servei d'urgències, i amb guardaespalles lluint armes llargues, i parlem del mateix president espanyol que es va passar tota la campanya electoral no només criticant l'independentisme, cosa ben lícita, sinó desbarrant afirmant que aniria a buscar Carles Puigdemont a Bèlgica, per exemple. Vaja,

que la necessitat ho aguanta tot.

I aquest president espanyol és el mateix que, quan diu que, per fi, trucarà, ha d'aclarir que farà el mateix amb tots els presidents autonòmics. I el mateix que, ahir, quan li diu a Torra que d'acord a veure's, això sí, "si m'investiu", després anuncia que la trobada, de fet, serà de cafè per a tots, és a dir, de nou, amb tots els presidents autonòmics.

Tot i tots aquests peròs, en una situació de conflicte cal començar per coses petites, com ara els 15 minuts de conversa d'ahir, i cal anar generant espais de confiança, com estan fent ERC i el PSOE en les converses per a la investidura. Tot això és clau. Però també ho és la voluntat real de dialogar, de negociar, no de fer-ho veure. I això és el que sabrem en els pròxims mesos, si el govern espanyol vol cercar una solució a un conflicte polític o només marejar la perdiu a causa de la necessitat.

EDITORIAL

La cortesia i el diàleg

Parlar de diàleg és extraordinàriament fàcil, però practicar-lo no ho és tant, com es demostra amb els dos mesos que han passat entre la sentència del Suprem espanyol contra els líders independentistes catalans i la primera conversa entre els presidents d'ambdós països. La trucada de Pedro Sánchez a Quim Torra és una bona notícia, perquè significa desglaç després d'un any de guerra freda, suposa recuperar la cortesia oblidada entre dos governants, implica un punt de partida imprescindible per a qualsevol diàleg. Però també és cert que això són els mínims exigibles a dos governants en un món civilitzat i en un entorn democràtic.

Cal celebrar la recuperació del diàleg i d'una certa normalitat institucional, però cal recordar, també, que la situació a Catalunya i a Espanya no n'és, de normal, amb líders polítics demòcrates i pacifistes a la presó i a l'exili; amb un Tribunal Suprem desproporcionat i injust; amb una vulneració de drets que reconeixen fins i tot alguns vocals del Constitucional; amb una repressió policial i judicial que afecta directament 2.500 ciutadans des del 2017, tal com reflecteix l'informe publicat ahir per Òmnium, i amb la desconexió d'una majoria de la societat catalana que defensa el seu dret a decidir davant un Estat que l'hi nega.

El contacte telefònic entre presidents ha servit per reconèixer el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol i per concertar la voluntat d'un diàleg entre governs que encara no té ni data ni format. És un començament, només això, i té molt a veure amb la negociació per a la investidura de Pedro Sánchez. El que és veritablement transcendent ha de venir després. Llavors sabrem si el diàleg bilateral és real i si permet avançar en la solució del conflicte.

De reüll

Emma Ansola

Dones i pressupost

Hi ha acord per aprovar el pressupost del 2020 i l'endemà de l'anunci, ahir, la notícia coincidia amb una sessió parlamentària monogràfica a la cambra catalana per posar sobre el paper els acords signats fa sis mesos en un ple simbòlic per millorar i equiparar la situació laboral, personal i social de les dones, uns drets que, a més a més, repercutiran en tots els sectors més desfavorits. El Consell Nacional de les Dones feia una crida des del faristol del Parlament a afrontar una situació que qualifiquen "d'emergència", perquè el repte principal és "abolir el patriarcat que no necessita de retòrica sinó de prioritats polítiques clares, amb pressupostos ben dotats per combatre la desigualtat", en paraules de la vicepresidenta del consell, Montse Pineda. Uns pressupostos que, va recordar, haurien d'estar elaborats amb

Per primera vegada, la perspectiva de gènere pot definir el nou pressupost

perspectiva de gènere. Veure'm. Caldria estar atents i entrar al detall dels nous pressupostos per comprovar que s'han incorporat les propostes que es votaran demà en el ple. Per ara, l'anunci dels nous pressupostos va posar el focus en un increment en l'impost de successions, un dels més baixos d'Espanya. El gravamen a les herències s'apuja a partir dels 200.000 euros i també l'IRPF a les rendes de més de 90.000 euros. És precisament aquesta pujada la que hauria de permetre d'incrementar la despesa social l'any que ve i és aquí on el pressupost ha d'eliminar la quota patriarcal.

Les cares de la notícia

EXDIRIGENT DEL PNB A ÀLABA

Alfredo de Miguel

Sentència per corrupció

L'Audiència d'Àlaba ha condemnat a tretze anys i tres mesos de presó qui va ser el número dos del PNB a Àlaba i diputat foral en el marc del judici més important per delictes de corrupció que hi ha hagut al País Basc, amb 26 processats. El cas va remoure el partit hegemònic al País Basc.

DIRECTOR D'ORQUESTRA

Josep Pons

Un disc a Ravel

El director d'orquestra i també director musical del Liceu presenta un disc dedicat al compositor i mestre francès Maurice Ravel, *Joc de Miralls* (Joc de miralls), on es posa al capdavant de l'Orquestra de París i al costat del pianista Javier Perianes, com a solista.

DIRECTOR DEL TEMPORADA ALTA

Salvador Sunyer

Mantenint musculatura

El Temporada Alta tanca la 28a edició del festival demostrant que manté la musculatura gràcies a un públic fidel i actiu, que ha respost de manera massiva a la programació i que, malgrat la situació política, ha fet possible un balanç positiu, amb més de 53.000 espectadors.

Tal dia com avui fa...

1 any Sense moviments
El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, ajorna tota proposta sobre Catalunya fins que no s'acabi el judici per l'1-O.

10 anys Menys fiable
Baixa la fiabilitat del deute públic català. Moody's vincula la requalificació a la caiguda tributària per la crisi immobiliària.

20 anys Relleu a IU
El secretari general del PCE, Francesc Frutos, ha estat proposat com a candidat d'IU a la presidència del govern espanyol.

Full de ruta

David Marín

Sortiu i divertiu-vos

Els Barça-Madrid ja no són el que eren, de la mateixa manera que la política catalana també ha passat a jugar-se en una altra divisió. La pugna entre la històrica provocació teatral de Mourinho i la irritant (per als madridistes) bonhomia filosòfica de Guardiola va reanimar durant dos o tres anys els Barça-Madrid, convertint-los de manera fugaç en duels intensos en què es jugava alguna cosa més que tres puntets i algun títol local. Però allò van ser focs d'encenalls que només ens van durar un parell de revetlles. També la decisió de posar Borrell en el Consell de Ministres semblava un gran què, però ja ho veieu: no ha passat ni un any i ja tenim l'home enviat a Europa per enterrar-lo sota la burocràcia diplomàtica europea, sorprenent els seus socis europeus amb invectives sobre antigues etarres, i Pedro Sánchez fent a contracor trucades interprovincials per almoïnar per una investidura. El futbol d'alt nivell ja només pensa en la Champions, mentre que la política catalana està més pendent de les decisions judicials al cor d'Europa que de les trifulgues locals. L'Estat espanyol va iniciar fa dos anys el joc brut judicial com a única i principal estratègia per derrotar per golejada la República que de manera precària els polítics independentistes havien aconseguit proclamar, però ara està a punt d'ensorrar-se, deixant la República en els llimbs de les coses incorporables on es va instal·lar només de néixer, és cert, però alhora deixant l'estratègia represora de l'Estat al final del seu camí, despullada davant la justícia europea i les convencions més evidents sobre els drets humans. "Espanya és un estat de dret." I l'europea?, que preguntaria aquell.

El Tsumani Democràtic ha convocat molta gent per a aquest vespre al voltant del Camp Nou, i prepara algun acte de propaganda política per mostrar a la comunitat internacional que encara hi ha molts catalans que volen la independència i que la volen d'una manera raonada, raonable, i sense presos ni venjances polítiques: *Spain, sit and talk*. Potser és aquesta guardiolista manera de fer la que més irrita el nacionalisme espanyol. Una actitud hereva, sens dubte, d'aquella filosofia cruyffista que es resumia a mantenir el control de la pilota ni que anessin perdent tres a zero, i que al final tot consistia a entomar els reptes amb actitud positiva. Sortiu, i divertiu-vos.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora

La seva vida sense ella

M'ha passat dues vegades, i el fet em sembla tan extraordinari que m'agradaria compartir aquest escrit amb altres persones per si podem posar nom a l'experiència. M'ha passat amb Maria Mercè Marçal i Teresa Pàmies. Amb les dues he arribat a la seva vida poc després que ja no hi fossin. Són molts els escriptors que podem llegir després de la seva mort, però en el meu cas he viscut la particularitat de contribuir a la creació de la seva fundació o tenir un paper actiu en els actes de commemoració del seu naixement.

AIXÒ M'HA PERMÈS una aproximació diguem-ne autoritzada. Així que no només he llegit els seus llibres, voraçment com el cos textual que ja no he pogut abraçar, sinó que he pogut, posem pel cas, escoltar Billie Holiday i preguntar immediatament a un descendent directe si a ella li agradava el jazz i concretament aquella veu. I d'aquesta manera m'he anat creant un patrimoni de records no viscuts. Puc saber si prenia te o cafè, per on passejava a les tardes, si llegia als bacs, si feia poemes en tovallons de paper als bars, he pogut fins i tot olorar una camisa que portava

molt. He estat també a la cuina on va cuinar tantes vegades amb la trista certesa de saber que no apareixerà mentre tallo la ceba. He observat la seva lletra, lletra amb les cartes que mai em farà, i que potser no m'hauria volgut fer. I acumulo sabers d'algué que si aixequés el cap em diria: Qui ets? No t'he vist mai.

TINC UN TROSSET d'aquest dol tan profund i agraït. Ells, elles, les que de veritat les van viure, les van estimar, la família, els del dol legítim, estan tots molt agraïts perquè malgrat la pèrdua celebren haver-la conegut, haver-la estimat, haver-la pogut tenir. I aquest agraïment és l'únic que els salva de la pena; jo no el puc tenir, ni l'agraïment ni la pena. Passo una vegada i una altra pels camins dels seus rastres sense poder-les trobar. Tinc un afecte bastant estrany, il·legítim, pateixo un enyor paradoxal. Plena de records sense vivències, sense dret a cap dol. Tot és ficció, però la meua pena és sincera. I com que al final s'apiaden d'aquest meu afecte intrús, m'acaben assegurant, els dels afectes legítims, que jo segurament li hauria agradat, que hauríem pogut ser grans amigues. Aleshores em passa, hi ha dies que em lle-

vo, em preparo el cafè i sento una pena que no té nom, una mena de tan a prop i tan lluny, per aquest fil d'abisme que és la mort. Per aquesta maleïda impossibilitat. Tinc l'exaltació depressiva dels que estan a punt de rebre una visita que no arribarà mai. Mai li podré dir: Tenia tantes ganes de conèixer-te, m'han parlat tant de tu, t'estimen tant.

I PENSO QUE el que potser em passa és que m'agraden ells, els que ha deixat, i que ella, l'absent –present–, ha fet molt perquè siguin tal com són, i que al compartir records i anècdotes amb mi, em donen el més preuat que tenen, els senyals de la seva pèrdua, les ferides encara obertes. I penso en el temps, en altres dones com Hipàtia o Dolors Monserdà o Safo, que seran estudiades sense records, com a fragments d'una antiga arqueologia. I m'adono finalment que tinc una cofoia melancòlia que s'alimenta d'una distància insalvable i tan a frec, només he de mirar als ulls que l'estimaren. I crec sincerament que hi hauria d'haver dues categories de morts: les que encara tenen una vida sense elles o les que ja només estan vives per a la història.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Prescindibles

■ He vist imatges dels congressos del PSC i del PDeCAT i m'ha passat pel cap un llampec amb la pregunta que em faig sempre quan veig imatges similars siguin del partit que siguin, de dretes, d'esquerres o del mig, m'és ben bé igual, i la pregunta o, més aviat, les preguntes són: cal tota aquesta gent?, tots viuen de la política?, quants n'hi ha que treballin per al país i no per al partit?, n'hi ha que no treballin només per fer créixer el partit i la política?, quants?, calen aquests muntatges? I, finalment, aquella que va fer en Pla arribant a Nova York veient aquells edificis i aquelles lluminàries: i això qui ho paga? De fet, la darrera pregunta és la que té la resposta més fàcil: nosaltres. Perquè els partits tenen unes xifres d'afiliats ridícules i més ridícules encara són els percentatges dels que paguen les quotes, per tant els seus ingressos són insignifi-

cants i acaben vivint del que els paguen les administracions per vots o escons i/o dels crèdits bancaris a fons perdut (i com que els bancs no perden mai...). Per tant, la meua percepció és que la que immensa majoria de totes les gentades que veiem en aquests festivals són totalment prescindibles.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La mort del cinema

■ Sí, ho confesso, a vegades vaig sola al cinema. M'agrada seure allí, amb les meves crispetes salades i una aigua fresca que m'ajuda a contrarestar la primera elecció. No m'importa no tenir acompanyant; de fet, ja ni el busco. Sempre he pensat que, si tens el desig d'anar-hi, has de fer-ho perquè, no ens enganyem, no hi ha millor combinació per veure un film per primer cop que la gran pantalla. A més, trobo que hi ha massa silenci, i no pas perquè la gent

estigui embadalida amb el film, sinó perquè hi ha massa butaques sense nom. Els cinemes estan buits i, si no fem res, nosaltres serem còmplices de la seva mort.

MARTA ROBLEDO
Tarragona

Les sardanes i la innovació

■ Que cada cop hi ha menys gent que balla sardanes és una constatació. A més, el sardanista és d'una edat avançada. Un exemple clar d'aquest decaïment és la supressió de les ballades de sardanes a la plaça de la Catedral de Barcelona, que s'havien fet durant més de cinquanta anys. Segurament són moltes les causes d'aquesta manca de popularitat, i una d'elles, crec, és la manca d'innovació en aquest camp. La sardana necessita iniciatives noves, l'endarreriment és evident. El mes de juny passat vaig editar el segon CD de sardanes

cantades, que inclou sardanes originals pròpies i també arranjaments de cançons que es podrien dir universals, com ara valsos, havaneres, òperes, entre d'altres, i amb noves lletres en català. En aquest segon CD hi han col·laborat sis corals i unes dues-centes persones. Ja fa sis anys que porto aquestes composicions en diferents places de poblacions del Maresme on el públic s'anima a cantar i ballar. La gent hi participa activament. Fins i tot he visitat escoles on els alumnes han cantat i ballat sardanes, molts per primera vegada. I sempre sense percebre cap remuneració a canvi. Tot i aquests bons resultats, quan intento traslladar aquesta iniciativa a nous municipis no aconsegueixo implicació de les entitats organitzadores. Per què no s'intenta aprofitar iniciatives com aquesta per relançar la sardana?

JOSEP FECÚNDEZ MARTÍNEZ
Premià de Dalt (Maresme)

La frase del dia

“El president Torra ha demanat al president Sánchez un diàleg bilateral de govern a govern”

Meritxell Budó, PORTAVEU DEL GOVERN

Tribuna

Montserrat Nebrera. Professora de dret a la UIC

El binomi de la mentida

Durant la meua primera estada de recerca a Itàlia vaig presenciar en directe l'esclat de dos escàndols: en l'àmbit polític, el ben conegut de Tangentòpoli, amb tots els partits polítics que governaven implicats en el seu particular Filesa-Gürtel-ERO, el que va significar el final de la innocència política italiana i el consegüent ascens de Berlusconi al poder; en el social, el frau del Telemarató, on es va descobrir que diverses celebritats que suposadament actuaven per altruisme s'havien endut xifres milionàries del que havia estat recaptat. Però no és quelcom particular del nostre país veí.

EN LA MATEIXA LÍNIA i en temps més recent s'hi afegeixen el ciclista de pega que va ser David Cameron (que sols utilitzava la bici quan una càmera el filmava, però que hem de considerar sols un exemple de tantes i pitjors actituds hipòcrites), les famílies reials europees que s'han vist implicades en escàndols financers, alguns d'ells comesos pels mateixos que en els últims temps també han vorejat l'escàndol sexual, amb quanties molt més importants que les que van provocar la condemna d'Undargarin i que mai han trepitjat una presó; els paradisos fiscals que *de facto* suposen Irlanda o Luxemburg malgrat ser dins de la "igualitària" Unió Europea, i més recentment la desclassificació de documents secrets nord-americans que revelen que els papers del Pentàgon són sols una punta d'iceberg i que "tanto monta monta tanto" Bush com Obama quant a ocultació d'informació.

SI RECORDEM TOT AIXÒ, acceptarem que parlar de la fallida del règim del 1978 a Espanya és tant com oblidar que el citat cunyat del rei, Mario Conde, Rato, Pujol o Barrionuevo han vist llargament limitada la seva llibertat per condemnes de presó dictades pel nostre poder judicial; o que el Tribunal Constitucional acaba de dir que Catalunya pot no sols modernitzar el seu dret civil propi, sinó fins i tot

crear-ne, responent així amb escreix a la reivindicació catalanista històrica.

PERÒ TANT LI FA quina sigui la veritat, sempre estem disposats a trobar raons per a les nostres tesis i posicions. Amés, la mentida existeix com existeix la humanitat. Però com que no hi ha un dret a equivocar-nos, tampoc hi ha un dret a mentir, excepte si es tracta de declarar com a imputats en un judici, raó per la qual no es poden confrontar les declaracions dels policies nacionals imputats en les càrregues policials de l'1 d'octubre i les d'uns comandaments polítics que declaren com a testimoni en el judici del procés, perquè sols aquests últims tenen l'obligació de dir la veritat. Malgrat això, sabent-ho o no, reiteradament s'ha fet des de certes posicions editorials una confrontació poc equilibrada entre declaracions de testimonis enregistrades al Tribunal Suprem i referències a les que han fet els policies en un jutjat d'instrucció... Perquè la conclusió s'ha pres abans de la recerca...

“Si en el terreny de l'esport o de l'activitat solidària hi ha mentida, si ni en les relacions familiars o d'amistat es pot negar que també n'hi hagi, com es pot pensar que no hi haurà mentida en la política?”

com no es podria fer en ciència, com no s'hauria de fer periodisme.

A AIXÒ S'HI AFEGEIX que en tota mentida hi ha sempre una part de veritat: estaven previstes les càrregues o no? No seria absurd que hi hagués imprevisió d'actuacions pels fets d'octubre, o que fos igual l'actuació on es preveïen aglomeracions, o que es tractés igual l'urna de votació de Puigdemont i la de la iaia Maria? Igual que hi va haver una ordre judicial, n'hi ha d'haver una dels alts comandaments que lligui aquesta amb els agents, però també existeix el que s'anomena discrecionalitat policial, perquè no s'actua igual en el Cambrils dels atemptats que en la reducció de Benítez al Raval.

MÉS MENTIDES. També s'ha parlat aquesta setmana del dopatge rus. En una competència inhumana, on els tipus d'acceleradors musculars són cada cop més sofisticats, fora difícil criticar altra cosa que els mitjans que semblen haver emprat algunes persones per falsificar les proves del dopatge i la lluita per l'impossible. Si en el terreny de l'esport o de l'activitat solidària hi ha mentida, si ni en les relacions familiars o d'amistat es pot negar que també n'hi hagi, com es pot pensar que no hi haurà mentida en la política? Però potser és que cal pensar les coses des d'una altra perspectiva. Potser faltaria pensar que ha guanyat la partida Hanna Arendt en afirmar que qualsevol acció política s'arrangera necessàriament en l'opinió, que la veritat no ha de ser transcendent perquè pot ser inoperant, que les negociacions secretes així s'han de mantenir per sempre, que els interessos de la política no són de consum ciutadà, que en el fons tot això de la democràcia no és més que una pantomima, i que a més cal negar que ho sigui en bé d'una causa que no hem de controlar. Des d'aquesta perspectiva, tots aquests que parlen, i els que els segueixen enfervorits i creients, són binomi necessari d'una necessària mentida.

De set en set

Manuel Castaño

Desintegracions

“**F**rança s'està convertint en una societat multicultural, i no és aquesta la seva vocació”, adverteix

Alain Finkielkraut. “Només podrà continuar essent ella mateixa si els nouvinguts accepten ser els hereus de la seva cultura i de la seva història.” Això es pot aplicar a tot Europa, i és especialment dolorós en els principats subordinats, que tenen menys marge de maniobra i haurien de reconèixer el pa que s'hi dona; l'entusiasme per fer “un país per a tothom” que reiteren els líders secessionistes catalans només es pot atribuir a la ignorància o a la mala fe, igualment culpables. Segurament ja hem assolit un estadi en què el retrocés de les poblacions i les cultures autòctones és irreversible; només els països de la banda oriental, com ara Hongria o Polònia, gosen implantar polítiques de promoció de la natalitat i de defensa de la identitat. Aquest és un aspecte prou rellevant també en la fugida de la Unió Europea que està protagonitzant el Regne Unit –una Escòcia potser sí, però no és concebible encara una Anglaterra subordinada als continentals-. Com diu Robert D. Kaplan: “Encara que les elits europees han fet servir durant dècades la retòrica idealista per negar la importància de la religió i de l'etnicitat, aquestes van ser les veritables forces que van proporcionar als estats europeus la seva cohesió interna” al llarg dels segles. Havent renunciat a aquesta cohesió i havent perdut l'orgull del que és propi, la població forastera ja no hi troba un país al qual incorporar-se, sinó un tros de món sense altra ambició que ser un proveïdor de serveis.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Entrevista a
Clara Ponsatí,
pendent de
l'euroordre

“Si Sánchez vol resoldre aquest conflicte polític, no hi pot haver gent a la presó”

L'abast de
la repressió
de l'Estat a
Catalunya

Òmnium xifra en 2.500 les víctimes de la repressió, entre polítics, activistes i ciutadans

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Represa del diàleg institucional

FIL • Sánchez reprèn el fil perdut amb Torra i s'insten a tenir una reunió aviat amb el dubte de la investidura **JOC** • La Moncloa mescla bilateralitat i la cita de presidents al Senat **30-D** • El PSOE no descarta l'aval imminent d'ERC i el govern per cap d'any

D. Portabella / M. Rourera
MADRID / BARCELONA

A les 9.19 h del matí, els prefixos 91 i 93 dels telèfons oficials van tornar a comunicar-se. Pagat el preu protocol·lari de trucar primer al lehendakari gràcies a l'avioneta privada que Juan Echevarría va llogar el 1978 perquè la delegació basca arribés a Madrid amb l'Estatut de Gernika una hora i quart abans que la catalana amb l'Estatut, Pedro Sánchez va trucar finalment a Quim Torra i la represa del diàleg institucional va posar fi a la incomunicació de l'octubre de l'esclat al carrer per la sentència contra el procés. Quinze minuts de conversa van servir perquè el president espanyol que trucava i el president català que esperava la trucada s'instessin a tenir una reunió “com més aviat millor”. Si bé per Torra el “com més aviat millor” no té condicions, Sánchez sí que vol esperar a ser investit abans i tenir un govern que ja no visqui en funcions. Sánchez, a més, vol diluir la bilateralitat amb una conferència de presidents al Senat.

El desglaç obert amb la visita del juliol del 2018 a

Les frases

“La reunió que tindran Sánchez i Torra serà bilateral i de tu a tu, de govern a govern”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA
I PORTAVEU DEL GOVERN

“Sánchez no m'ha comunicat res d'això [que la reunió també es farà amb altres presidents]”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

La Moncloa i amb la cimera de Pedralbes sis mesos després havia deixat pas a un silenci fred amb les eleccions del 28 d'abril i la repetició electoral del 10 de novembre.

Fi a riure's del no-diàleg

El *reset* fet ahir per reiniciar el diàleg institucional es mesura amb el contrast de dues imatges: el mateix Sánchez que buscava fer riure a afiliats del PSOE vantant-se en els mítings de les eleccions del 10-N de no dialogar –“m'ha sortit un amic nou que es diu senyor Torra i que em truca cada dia a La Moncloa”, repetia ell sent candidat, i el públic reia– va despenjar el telèfon per marcar el prefix 93 i a la plaça de Sant Jaume hi va tornar a figurar com a trucada entrant el número de La Moncloa. Torra li va fer notar ahir la queixa per la

“falta de cortesia institucional de no haver atès les seves trucades”, però enrere quedava el lament de “quins collons!” exclamat quan Sánchez no se li posava al telèfon en l'octubre marcat per la condemna als presos polítics i pels carrers catalans revoltats.

Els 15 minuts que van de les 9.19 a les 9.34 h, però, no van tenir un relat unívoc d'acord amb les versions ofertes pels dos interlocutors. El “com més aviat millor” de Torra per reunir-se té un matís a l'entorn de Sánchez: no hi haurà “cap problema” a trobar-se “quan hi hagi govern i arrenqui la legislatura”. “Com es farà amb la resta de presidents i presidents autonòmics”, rebla La Moncloa per aigualir la bilateralitat.

Si amb les trucades ja va necessitar diluir la de Torra en una gran tanda

de 17 cops de telèfon, ara Sánchez ressuscita la conferència de presidents autonòmics al Senat per diluir encara més el desig català d'una relació bilateral Generalitat-Estat.

Pel que fa al contingut estricte i als propòsits de futur, Torra va exigir a Sánchez la fi de la repressió judicial estatal però el prec va topar amb un president espanyol que, havent escoltat tots els plantejaments, li va traslladar que “defensa plenament la independència de la justícia”. “La voluntat és trobar una resposta a aquesta crisi política”, va traslladar Sánchez a Torra sense fer més concrecions.

La consellera de Presidència, Meritxell Budó, va assegurar ahir que la reunió que tindran Sánchez i Torra serà bilateral i de tu a tu, “de govern a govern”, i va deixar claríssim que la trobada pactada està prevista “fora d'un marc d'altres reunions amb altres presidents autonòmics”. És a dir, que en cap cas quedarà amagada enmig d'una convocatòria general, d'un cafè per a tots, com es va insinuar ahir des de Madrid. “No és això el que hem parlat”, es va queixar el president Torra

Els presidents
Pedro Sánchez
i **Quim Torra,**
en la primera
trobada a La
Moncloa, el juliol
del 2018 ■ EFE

a Twitter després que des de l'Estat s'intentés emmarcar la trobada amb Sánchez en una conferència de presidents.

La fi de la repressió topa amb Sánchez lloant la justícia independent

Budó, en la conferència de premsa després del Consell Executiu, va dir que la trobada es farà “el més aviat possible” i que Pedro Sánchez l'única condició que va posar va

ser que es fes després de la seva investidura. En la trucada d'ahir, Pedro Sánchez, segons la versió de la Generalitat, va tornar a admetre que el conflicte és “polític”. Això sí, segons Budó, “el president espanyol encara no ha posat cap proposta sobre la taula”. En canvi, va dir, Torra sí que ha traslladat els tres temes que plantejarà: l'autodeterminació de Catalunya, l'alliberament dels presos i la fi de la repressió. “Tot i que és evident que estan en posicions totalment diferents, sí que els dos presidents han vist la necessitat d'asseure's en

L'APUNT

Guanyar sense baixar de l'autocar

Marc Rovira

Ho explica Xavier Aguilar a la pàgina 14: el partit d'aquest vespre al Camp Nou té una audiència potencial de 650 milions d'espectadors a 180 països, una ocasió d'or per donar publicitat a qualsevol missatge. El marc és tan majestuós que fins i tot pot aconseguir ressò un eslògan incompreensible com el *We color football* que l'any passat va decorar la tribuna. És una

incògnita saber quina una en prepara el Tsunami Democràtic, però l'atenció que ha acaparat els dies previs al partit ha estat tan gran que la victòria ja és seva. Altra cosa és la rendibilitat que se'n tregui. L'any 2002 dos aficionats van encadenar-se a una porteria del Camp Nou. Els van gravar i retratar del dret i del revés, però qui és capaç de recordar què reclamaven?

una taula i dialogar”, va dir ahir Meritxell Budó. “Fins i tot –va explicar– quan el president Torra li ha recriminat la repressió política, el president Sánchez ha acceptat que cal parlar-ne.” “Celebrem que el govern espanyol aposti pel diàleg. Tant de bo en l'anterior legislatura també ho hagués fet, potser no s'hauria arribat al punt en què estem ara”, va dir Budó.

La consellera de Presidència va desvincular totalment el trencament del tel·lur entre els dos presidents amb la qüestió de la investidura de Sánchez.

“No s'ha abordat aquesta qüestió, nosaltres com a govern no hi participem i, per tant, no valorarem les negociacions que s'estan fent al voltant d'aquest tema ni si aquesta nova etapa que s'ha obert avui a partir de la trucada aplanada o no el camí cap a la investidura de Sánchez”, va dir.

La gestació de la investidura de Sánchez va viure ahir una jornada intensa amb Adriana Lastra citant Gabriel Rufián (ERC), Laura Borràs i Míriam Nogueras (JxCat), Íñigo Errejón (Més País) i, per primera vegada, Mireia Vehí

i Albert Botran (CUP) i els diputats d'EH Bildu Oskar Matute i Mertxe Aizpurua en el que és la normalització de l'esquerra abertzale –que té grup propi al Congrés– com a interlocutora.

Fonts del PSOE van indicar que no només volen la investidura sinó també un horitzó d'estabilitat que permeti l'aprovació del pressupost, i aquí s'admet la “sintonia” amb els partits d'esquerres com ara ERC. Segons les fonts socialistes, la negociació va “raonablement bé” i és “factible” que Sánchez sigui investit abans de cap

d'any. L'equació depèn de tenir el vot a favor del PNB, Més País, CC, el PRC, el BNG i Terol Existeix i que l'abstenció d'ERC –superat ja el congrés– arribi a partir de dilluns per així convocar un ple el 27 de desembre i fer la primera votació el 28 de desembre perquè la votació al cap de 48 hores i ja per majoria simple es pugui fer el dilluns 30 de setembre. En el cas de Junts, però, la reunió de Lastra amb Míriam Nogueras no va aconseguir treure els de Puigdemont del no a Sánchez, tot i que mantindran obert el diàleg. ■

Taula de partits, després de Nadal

“Hi ha la voluntat de celebrar la taula de partits catalans”, va dir ahir la consellera de Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó. Aquesta reunió –que en el seu dia va ser llargament anunciada pel govern i que s'havia dit que es faria a principis de desembre– no s'ha acabat convocant per a aquest mes però, segons Budó, es farà “el més aviat possible” després de les festes de Nadal. “Hi ha hagut un problema d'agendes perquè els diferents partits parlamentaris que hi han de par-

ticipar estan immersos aquests dies en congressos i altres qüestions internes”, va dir Budó, que va admetre la dificultat per fixar una data. L'objectiu de la convocatòria d'aquesta reunió és que serveixi per “afrontar amb més claredat el diàleg bilateral entre Catalunya i Espanya” i “compactar” una posició a partir de principis com ara el rebuig a la repressió i la defensa del dret a decidir. En les dues reunions anteriors no hi van participar la CUP, Cs i el PP.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

De Guiomar a Pedralbes

'REVIVAL' • Sánchez reprèn el fil de la cimera d'ara fa un any a Barcelona i s'aferra a l'expressió fetitxe "seguretat jurídica"
FLORS • El funcionari Andrés Costilludo, que hi va posar les ponsèties vermelles, rebia aquest any la medalla al mèrit en protocol

David Portabella
MADRID

Quan el 9 de juliol del 2018 va rebre el president Quim Torra a La Moncloa, Pedro Sánchez temia escoltar la demanda d'un referèndum pactat. I el dret a decidir va sobrevolar la conversa, però no va ser ni de bon tros el que més va sorprendre el president espanyol, perquè Torra li va adreçar un prec especial: poder veure la font dels jardins de La Moncloa on Antonio Machado es veia amb el seu últim gran amor, la poetessa Pilar de Valderrama, i que l'hispanista irlandès Ian Gibson va documentar el 2006 que existia i que era al complex presidencial. Amb el llaç groc a la solapa, Torra va ser guiat per Sánchez pel jardí fins a la font de Machado i Guiomar i va obsequiar l'amfitrió amb tres regals: el llibre fotogràfic *Aran, un país*, el compendi de mapes *Imago Catalunya* i una ampolla de ratafia Corriols d'edició limitada que va néixer per recaptar fons per a la protesta contra la línia de molt alta tensió (MAT).

La cita del juliol del 2018 a La Moncloa va ser el primer pas del desglaç que es plasmava sis mesos després a Pedralbes, una cimera que va equiparar formalment els governs català i espanyol amb una foto dels dos presidents, Torra i Sánchez, i una segona foto de tots dos amb les delegacions integrades pel vicepresident Pere Aragonès i la consellera Elsa Artadi al davant de la vicepresidenta Carmen

Pedro Sánchez i Quim Torra, durant la reunió al Palau de Pedralbes, divendres farà un any ■ EFE

Calvo i l'aleshores ministra de Política Territorial, Meritxell Batet. Dues de les quals no són on eren: Artadi és regidora a l'Ajuntament de Barcelona i Batet és presidenta del Congrés. El gelid 20 de desembre del 2018 al Palau de Pedralbes va tenir dues versions dels fets: per a la Generalitat, era una foto de presidents i, en paral·lel, una reunió de governs d'Aragonès i

Artadi amb Calvo i Batet que conclouia amb una reunió de treball de governs de tres i tres; per a l'equip de Sánchez, era simplement una foto de presidents amb una "salutació a sis" final. Pel president del PP, Pablo Casado, Pedralbes és "un acte constituent de desbordament *de facto* de la Constitució". "És una fotografia de dos governs i amb una litúrgia de dos estats",

sosté Casado a les portes del primer aniversari d'aquella cita que va consagrar la bilateralitat Generalitat-Estat.

Com va succeir en els debats constitucionals, en què el poder d'un eufemisme era sovint clau entre els pares del text per desbloquejar el redactat d'un article, a Pedralbes una expressió fetitxe va propiciar l'èxit: "En el marc de la seguretat jurídica."

Va ser aquesta expressió i la desaparició de la Constitució com a paraigua el que va servir el consens: per als uns, era un sinònim constitucional; per als altres, una porta oberta a conquerir una nova seguretat jurídica sorgida d'un nou marc sobirà. En l'ànim d'estovar ERC per ser investit, Sánchez ha recuperat aquests dies l'expressió "seguretat jurídica". La cimera de Pedralbes, però, va deixar un nom propi que no apareixia inicialment en els títols de crèdit, però que va fer de destacat actor de repartiment: el funcionari de l'àrea de protocol de La Moncloa Andrés Costilludo. En veure que l'*atrezzo* ideat per la Generalitat oferia una taula amb ponsèties grogues entre Torra i Sánchez, Costilludo va irrompre minuts més tard amb ponsèties vermelles que van dissimular les del color groc solidari amb els presos polítics dels testos primigenis. No per l'acció de socors diplomàtic a Pedralbes, sinó com a premi a una dilatada trajectòria, Costilludo ha rebut aquest any la medalla al mèrit en protocol en el marc de les X Jornadas Nacionales de Protocolo.

Si les inclemències els impedièssin veure's al jardí de La Moncloa o al seu cafè preferit a Cuatro Caminos, el poeta Machado i la poetessa Guiomar quedaven a una hora fixada per fingir una trobada i a aquella comunitat en absència l'anomenaven "el tercer món". A Torra i Sánchez sempre els quedarà Pedralbes i, des d'ahir, el soroll d'un telèfon oficial que si havia deixat de sonar no era per una avaria. ■

PSC i comuns celebren la recuperació del diàleg

Redacció
BARCELONA

Els grups de l'oposició van valorar de manera ben diferent la trucada de Pedro Sánchez a Quim Torra. El renovat líder del PSC, Miquel Iceta, se'n felicitava a RAC1 com "una bona notícia", que ha servit per "recuperar el diàleg institu-

cional" i que fa que hi pugui haver "futures trucades i reunions", tot i que, mentre Sánchez no estigui investit, hi ha polítiques a les quals "no es pot comprometre". "S'ha demostrat que no ha estat un gest buit i innecessari que no porta enlloc", insistia. En aquesta línia, per la portaveu dels comuns, Susanna

Segovia, és bo que es restableixi la "normalitat institucional", ja que suposa un "pas endavant per avançar en la solució política del conflicte". "És bona la trucada, que es trobin i que parlin, no s'hauria d'haver deixat de fer", conclouia. Fins i tot la diputada de la CUP al Congrés Mireia Vehí deia que la trucada "està

bé" com a "gest de reconeixement", si bé advertia que "el conflicte polític és bastant més profund", i que "poc soluciona" si no es pot parlar d'autodeterminació ni del final de la repressió. "Aquí hi ha una crisi d'estat, no un problema de si l'un truca l'altre", incidia.

Cs i el PP ho veien ben diferent. La líder de l'oposició, Lorena Roldán, lamentava que el PSOE "compri els mantres" de l'independentisme en admetre el conflicte polític, i que Sánchez s'estimi més el seu "xantatge" a la via

Susanna Segovia, portaveu dels comuns, ahir ■ ACN

d'Arrimadas d'un govern constitucionalista. "És una pena que no hagi fet servir la trucada per demanar a Torra que deixi de fer el que fa", conclouia. El diputat popular Santi Rodríguez ironitzava en demanar a Torra que "esperis assegut" per parlar de referèndum amb el govern espanyol, i lamentava que plantegés "amnistia, autodeterminació i no sé quantes coses més que no estan en mans del president en funcions, afortunadament". "Si jo fos ell li diria, a Torra: «Sit and wait» (seu i espera), acabava. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clara Ponsatí Exconsellera d'Educació a l'exili. Eurodiputada electa per JxCat quan es confirmi el 'Brexit'

“Si Sánchez vol resoldre aquest conflicte, no pot haver-hi presos”

INVESTIDURA • “Hauria de fer bastants passos, per als quals no cal cap acord previ, abans que els diputats catalans es plantegin si li donen suport”
IMMUNITAT • “No podem donar per fet que això quedarà aclarit demà”

Òscar Palau
BARCELONA

Clara Ponsatí respon per Skype a El Punt Avui des del seu despatx a la Universitat de Saint Andrews, a poques hores d'una decisió del Tribunal de Luxemburg que podria condicionar molt el seu futur.

Dijous va comparèixer davant del jutge escocès, i va deixar la vista per al 23 de gener. En quin punt té el procés d'extradició?

En una fase molt preliminar. Al gener el jutge ha demanat que les parts li facin una primera aproximació als arguments que pensen defensar, perquè dijous no hi vam entrar; un esquema per poder mesurar la complexitat del cas, els calendaris, etc.

A vostè li va bé que ho ajornin, perquè les eleccions de dijous mateix van confirmar el 'Brexit' del 31 de gener, i això vol dir que serà eurodiputada electa...

En principi sí, però això del *Brexit* està sent un procés tan complicat que no hi ha certeses. I tampoc n'hi ha, o almenys jo ho desconec, sobre els *tempos* de substitució dels membres del Parlament Europeu. Un dia en sortiran els britànics i en algun moment hi entraran els següents, i llavors veurem què haurà passat en termes de reconeixements i d'immunitats. De moment no faig plans.

Demà el Tribunal de Luxemburg sentència en el cas d'Oriol Junqueras, que establirà jurisprudència per a Carles Puigdemont

i Toni Comín. Què n'espera? El dictamen valdrà per a ells?

Hi ha diversos nivells d'optimisme, això és normal en totes les causes. Jo no és que no sigui optimista, és que m'estimo més ser prudent. Podria ser que el tribunal es pronunciés de tal manera que ja no hi hagués més discussió. Però també podria ser que sortís amb una resposta més salomònica. Ja ho veurem, no podem donar per fet que això quedarà aclarit demà.

Ells dos ja es van personar a Luxemburg... Vostè s'hi afegirà?

Encara no. De moment no em correspon: no soc eurodiputada electa, i per tant no he de fer res. En el moment en què ho sigui, hauria d'entendre bé les dades i com funciona tot això, i si el Parlament Europeu refusés incorporar-me, m'ho hauria de plantejar. Però d'aquí al dia que això passi, és possible que la discussió sobre el cas de Comín i el president Puigdemont estigui resolta, perquè ells tenen la seva pròpia demanda i també s'haurà de solucionar en les properes setmanes. No té data, però tampoc s'ha d'eternitzar.

El jutge belga ha ajornat la vista fins al 3 de febrer. Demanaria vostè el mateix si el 23 de gener no estigués resolta la qüestió de la immunitat?

D'aquí al 23 de gener s'hauran aclarit unes quantes coses. Entre les quals, els *timings*, si el *Brexit* efectivament comença de manera institucional el dia 31, que és el que ara hi ha pactat, o això es revisa, perquè l'última

versió del tractat, que encara no està aprovada, dona marge per revisar-ho tot. O sigui que ja ho veurem. Si hi ha hagut notícies que canviïn la meva situació present, suposo que tindran conseqüències sobre les peticions que farà la defensa. Això és en mans dels meus advocats, n'hem de parlar en les properes setmanes.

Anwar creu que a Escòcia serà més fàcil una resolució favorable perquè la jutgen per haver intentat exercir l'autodeterminació en un país que ja ho va fer fa cinc anys i probablement hi torni el 2020... Ho veu igual?

És evident que el context polític no condiciona definitivament ni de bon tros, però és l'atmosfera en la qual es mou tot el sistema. I costa molt entendre que haver posat urnes en un referèndum, per molt discutible que fos, sigui motiu de persecució criminal. En aquest sentit, Escòcia és un país on probablement el meu cas estarà ben defensat, tot i que no puc prejutjar el que farà el jutge. Ni puc fer pronòstics, ni és prudent que en parli gaire.

Per cert, la primera ministra, Nicola Sturgeon, està dient que a Escòcia hi haurà un altre referèndum, amb acord o sense...

Sí, no sé què devia voler dir, però és molt interessant el moment que s'ha obert. És evident que es van presentar a les eleccions amb aquest missatge, han tingut un resultat molt bo, i ara veurem com reacciona el govern dels *tories*. És curiós que Boris Johnson ha dit que ara no ho aprovaria i jo no tinc prou

expertesa jurídica britànica per mesurar qui hauria d'arbitrar això si hi hagués un desacord, però no crec que el primer ministre tingui l'última paraula dins l'estructura institucional del Regne Unit. Aquí hi haurà d'intervenir potser la Cort Suprema, ja que no hi ha Tribunal Constitucional, però no sé ni si els experts saben què podria passar. De moment ha dit que no, però aquest és un país d'una gran tradició democràtica. No puc fer previsions, però hi ha eines institucionals per gestionar els conflictes bastant més neutrals que el TC espanyol; aquí hi ha més marge de negociació, i Sturgeon no es trobarà amb una situació de repressió com la que hem viscut nosaltres.

A Escòcia no existeix el delict de sedició, i la fiscalia li atribueix el d'alta traïció, molt similar al que ja va descartar el Tribunal de Schleswig-Holstein per a Puigdemont. Això podria ser un argument a favor seu?

El jutge voldrà mirar-s'ho bé, suposo. El fet que uns altres jutges alemanys ho hagin descartat és evidentment rellevant, perquè fan servir uns arguments molt fonamentats en la seva sentència, i els meus advocats en faran servir de similars. En tot cas, en el meu cas entenc que el jutge d'Edimburg s'ho mirarà de nou.

No la volen per malversació? La petició d'extradició és només per sedició, suposo que perquè van fer aquella cosa tan estranya amb Dolors Bassa. Això ja està sentenciat, l'han condemnat i ha tingut aquesta conseqüència: que la meva ordre d'extradició és només per sedició.

És molt fort que la consideressin a ella consellera d'Educació, i que ningú revisi la sentència... Entenc que la seva defensa ha demanat que això es revisés, però no tinc notícies que hi hagi hagut cap resposta. Però no sé tampoc si llavors em demanarien l'extradició també per mal-

L'exconsellera Clara Ponsatí, en una entrevista a El Punt Avui Televisió a Waterloo, la primavera passada
■ JOSEP MARIA PADRÓS

versació. No puc saber què farà Llarena; fa coses molt complicades que no puc preveure.

Si vostè acaba sent eurodiputada i gaudeix d'immunitat, es planteja tornar a Catalunya?
Jo m'ho plantejo cada dia, això.

És un sí?

Les coses es plantegen, i s'hi pensa, i es mesuren... Caldrà veure, en el moment en què això succeeix, en quines condicions succeeix i quina és la reacció de l'Estat espanyol, perquè a ells també els obliga... Hi ha una sèrie de decisions de les Nacions Unides que els obliguen i les han ignorat. Si hi ha decisions dels tribunals europeus de justícia que també els obliguen, caldrà veure si també les ignoren o no. No puc fer anuncis sobre què farà sense tenir clar com reaccionen les autoritats i els jutges del Suprem davant d'això.

S'està especulant molt sobre què podria significar la immunitat

per als de l'exili, com ara atansar la casa a la Catalunya del Nord. Puigdemont ja ho ha desmuntat... Seria una opció per a vostè?

No hi he pensat. Acostar-nos-hi, ens hi podem acostar avui mateix. Jo tinc permís per viatjar i de fet he anat a París, per exemple. És evident que, en una situació d'ocupar l'escó i de reconeixement de la immunitat, viatjar per la UE no suposa cap mena de problema. Si això pot tenir com a derivada que siguem més presents a la Catalunya del Nord? Probablement sí.

També s'ha especulat amb el fet que Puigdemont pugui tornar a Catalunya a ser investit... Què creu que hauria de fer?

No et diré el que crec que hauria de fer el president, perquè ara fa bastants dies que no parlem, i perquè és ell qui ho ha d'explicar, el que pensi fer. No seré jo qui em posi a donar consells en una entrevista. No n'hem parlat, però em fa la sensació que ara mateix prioritzarà ser par-

lamentari europeu.

Estem en ple debat sobre si l'independentisme ha de facilitar que s'investeixi Pedro Sánchez. Ho ha de fer? A canvi de què?

Sánchez hauria de fer bastants passos abans que els diputats catalans es plantegessin si li donen suport. De moment no n'ha fet ni un, i em sembla que simplement seure, o posar taules o cadires, tota aquesta discussió sobre si estem drets o asseguts, no té cap contingut. Ara mateix no hi ha cap motiu per donar suport a la governabilitat d'Espanya en general ni al candidat Sánchez. D'entrada, no veig quin guany en podem obtenir; tots són per a ells. I per què els hem de fer cap favor?

Si es negocia, ha de ser a canvi d'acords concrets i no d'una simple mesa de diàleg, doncs?

Hi ha d'haver mesures concretes que ell ha de prendre per demostrar que està disposat a començar a resoldre el problema.

Per pensar a tornar, si tinc immunitat cal veure en quines condicions succeeix i la reacció de l'Estat

És ell qui ho ha de fer, no és que s'hagi d'arribar a un acord. Després, si demostra que és capaç de moure's, pot donar indicacions que hi ha marge per negociar, però ara mateix no ha fet ni una demostració que pugui prendre mesures per reconduir el conflicte de manera civilitzada. I en podria prendre moltes.

Com ara quines?

La primera, escoltar les recomanacions de les Nacions Unides i endegar el procés necessari per obeir-les. Això no és que s'hagi de negociar, és que ell hi està obligat! Hi ha una sèrie de coses a les quals està obligat, i que no està fent. Espanya té uns compromisos internacionals i n'està fent cas omís.

Caldrà també un gest per l'amnistia dels presos i exiliats?

És evident que si ell vol resoldre aquest conflicte polític, no pot haver-hi gent a la presó. És un punt de partida imprescindible, i s'han d'estudiar les eines per fer-ho possible. Amagar-se darrere la pretesa independència de la justícia és una excusa de mal pagador. Es poden fer moltes coses, perquè és clar que la repressió no ha parat i continua, i els socialistes no estan fent res per aturar-la; ans al contrari.

El Consell per la República en quin punt es troba?

Soc membre del primer consell de govern, perquè el president Puigdemont ens ho va demanar a tots els exconsellers exiliats, i vaig acceptar-ho. Participo en reunions i discussions, però potser no estem fent tota la feina que hauríem de fer. El conseller Comín ha fet una gran tasca per a la posada en marxa, hi està treballant i jo hi he participat menys per obligacions professionals, però confio que avançarà, perquè per algun costat hem d'avançar, i per aquí podríem.

Comín reivindica que és un fòrum on es visibilitza la unitat...

Sí, però es visibilitza a canvi de moure's poc. Té potencial, però l'hem de demostrar, i de la manera que s'ha posat en marxa no ha generat prou confian-

Al CpR la unitat es visibilitza a canvi de moure's poc. Té potencial, però l'hem de demostrar

ces. El grau d'adhesions no ha estat tan potent com hauria d'haver estat, i és un peix que es mossega la cua. Ara ha de donar veu als inscrits i posar-se en marxa com el que diu que és, i començar a fer acció política de manera una mica més intensa.

Per cert, ara que s'està redefinint l'espai postconvergent, com creu que hauria d'acabar?

No formo part ni de la Crida ni del PDeCAT; soc una independent que va anar a les llistes de JxCat al Parlament Europeu. I vaig participar en alguna reunió de JxCat a Brussel·les, però clarament no en el nucli de decisió. La Crida em va semblar d'entrada una bona idea, però tal com s'ha materialitzat no sé fins a quin punt ja difícilment prendrà el vol, perquè ha estat massa temps congelada per motius una mica difícils d'entendre. No sé fins a quin punt és una marca de recanvi o té més contingut que això. M'ho miro des de fora.

Ningú li ha demanat que participi en cap moviment?

Ja no vaig participar en la fundació de la Crida perquè em va semblar que s'estava fent de manera que els procediments de control i la direcció eren poc oberts. Les coses es pacten entre els partits —en aquest cas, el PDeCAT hi va tenir un paper important—, i soc molt gelosa de la meua independència i no em veig inscrivint-me en una formació política que no em generi una absolutíssima confiança. I com que això no passa, i no crec que passi de manera immediata ni a mitjà termini, me'n mantindré al marge.

Hi hauria d'haver un únic partit que es digués JxCat?

Com es digui m'és igual. El que és important és el que sigui. Necessitem una renovació de pràctiques, costums i lideratges. I, per sobre de tot, de comportaments. Es prenen moltes decisions no se sap ben bé com, i des de fora fa la sensació que els procediments i les discussions no són prou oberts. Es peca molt de tacticisme: es pensa molt en la setmana que ve, i molt poc més a llarg termini. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Òmnium xifra en 2.500 les víctimes de la repressió

■ El càlcul inclou els detinguts, els investigats i els condemnats des de la tardor del 2017, quan es va celebrar el referèndum ■ Els alcaldes que van col·laborar en l'1-0 són el col·lectiu més nombrós

Jordi Panyella
BARCELONA

L'acció de l'Estat espanyol contra el moviment independentista català ja acumula 2.510 víctimes amb noms i cognoms, segons un primer balanç fet ahir per Òmnium Cultural, que va presentar un vídeo en què s'esbossen les grans xifres de la repressió. Es tracta d'una dada provisional que setmana rere setmana es va incrementant, tal com va advertir el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, que va avisar que, des del dia que es va tancar aquest balanç fins ahir, ja s'han produït quatre noves detencions i quatre identificacions de persones.

El recompte presentat ahir retrocedeix fins a la tardor del 2017 i es nodreix de dos grans paràmetres: per un costat, les víctimes de l'acció policial per les càrregues al carrer; per l'altre, el gran col·lectiu d'alcaldes investigats per haver col·laborat en l'organització de l'1 d'octubre de fa dos anys.

En la presentació del balanç de la repressió, també hi van participar una representant del col·lectiu Irídia i un altre d'Alerta Solidària. Es tracta d'organitzacions de persones especialistes en dret i altres disciplines socials pensades per a la defensa dels drets dels col·lectius socials, amb una clara vocació de reivindicació i lluita al carrer.

Anaïs Franquesa, del col·lectiu Irídia, va advertir que l'Estat percep cada cop més com una "amença" l'exercici del dret a la protesta dels ciutadans, i que per això hi respon amb episodis de repressió extrema, com les càrregues que hi va haver en diverses ciutats de Catalunya amb motiu de les protestes contra la sentència del Tribunal Suprem als líders del procés.

La repressió no és gratuïta i va molt més enllà

d'actuar contra aquells que aparentment pertorben l'ordre públic. Si més no, això és el que va dir ahir l'advocat d'Alerta Solidària, Xavier Pellicer, segons el qual l'objectiu de la repressió és centrar el debat públic en les conseqüències i no en la reivindicació pròpia del procés. Per exemple, cada cop que es fa una concentració per reclamar la llibertat dels presos polítics —expressió màxima de la repressió— es deixa de reclamar la independència.

Repressors amb impunitat i 21 cops de porra al cap

És evident que l'estratègia repressora de l'Estat ha donat llibertat als cossos policials per actuar amb una interpretació laxa, molt laxa, de la llei que regula l'ús de la força per part dels cossos de seguretat. Anaïs Franquesa va detallar ahir que s'han comptabilitzat un mínim de 21 persones que van rebre cops de porra al cap, circumstància que està del tot prohibida en la normativa policial. No és

l'única conducta il·legal que s'ha pogut veure a Catalunya aquesta tardor. Tant o més greu que els cops de porra en zones vitals com el cap és l'ús de pilotes de goma per part de la Policia Nacional, un material repressor que va ser prohibit a Catalunya pel Parlament arran del cas d'Ester Quintana. Aquesta tardor passada s'han recomptat fins a mig centenar de persones ferides per impacte de pilota

de goma o projectil de foam. De les quals, quatre han perdut la visió. Franquesa també va recordar que l'acció dels cossos policials s'ha dirigit també en contra dels periodistes que cobrien la informació, amb un total de 50 professionals de la informació agredits. Un dels quals —fotoperiodista d'El País— fins i tot va arribar a ser detingut acusat d'atemptat contra l'autoritat.

En la llista difosa ahir per Òmnium Cultural, el primer lloc l'ocupen les dotze persones condemnades en el judici que es va fer al Tribunal Suprem. Es posen quasi al mateix nivell els exiliats, entre els quals es compta també el cantant Valtònyc, i Tamarra Carrasco, de qui es recorda que va estar confinada durant mesos al seu municipi de Viladecans.

Ferits

Ara bé, el gros de la llista el constitueixen les 1.396 persones que van resultar ferides al carrer per les accions dels diversos cossos policials, amb motiu de la celebració del referèndum de l'1 d'octubre del 2017 i, més recentment, durant les protestes arran de la sentència del Suprem. La gran majoria, 1.083, van ser ferits el 2017. Entre aquestes víc-

Les frases

“Veiem difícil que es parli de diàleg amb la repressió que hi ha en marxa”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

“És evident que l'estratègia repressora de l'Estat ha fracassat: l'independentisme no s'ha afeblit”

David Fernández
ACTIVISTA

times, n'hi ha que van ser agredides per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, però d'altres també pels Mossos d'Esquadra, ja que en aquest aspecte no s'ha fet cap distinció.

Pel que fa a les persones detingudes, la relació canvia respecte als ferits, ja que la majoria, 241 de 292, van ser empresonats durant les protestes postsentència. Aquest fet l'explicaria una circumstància que s'ha sabut recentment: que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil tenien ordres de no fer detencions l'1 d'octubre del 2017, ja que la prioritat era interceptar urnes.

El gran col·lectiu afectat per la repressió és el dels alcaldes de Catalunya que van fer costat a l'organització del referèndum d'autodeterminació. Fins a 712 han estat sotmesos a la investigació de la justícia espanyola. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carles Puigdemont estudia querellar-se contra Borrell

■ Els exiliats amenacen d'obrir un nou front contra l'alt representant de la UE per haver qüestionat la justícia belga ■ Ja tenen oberta una causa contra el jutge Llarena per la instrucció de l'1-O

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

Els exiliats amenacen de posar més llenya al foc judicial exterior, ara empenyats amb l'actitud del nou cap de la diplomàcia europea col·locat per Pedro Sánchez. L'expresident Carles Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig estudien emprendre accions legals contra l'alt representant de la Unió Europea, Josep Borrell, per "haver dubtat" de la "independència" de la justícia belga en la seva gestió de l'euroordre.

L'endemà que el responsable d'exteriors de la

La frase

“Una etarra viu tranquil·lament a Bèlgica. No ens ha d'estranyar que passin altres coses”

Josep Borrell

ALT REPRESENTANT DE LA UE

Unió Europea criticués àmpliament l'ajornament del procés d'extradició dels exiliats en espera del cas de la immunitat a Luxemburg, els tres afectats han remès aquestes polèmiques declaracions de Borrell tant a la justícia belga com a la Comissió Europea.

Lluís Puig, Carles Puigdemont i Toni Comín, dilluns en la seva compareixença al Palau de Justícia ■ EFE

“A Bèlgica les autoritats judicials de Flandes encara no han fet cas d'una euroordre contra una etarra

per delictes de sang que hi continua vivint tranquil·lament. No és estrany que passin altres coses”, va dir

el socialista espanyol en ser preguntat per les precaucions de la justícia belga amb l'expresident. Com a alt representant, Borrell també representa els belgues en la seva activitat arreu del món.

Puigdemont i els exconsellers no només veuen aquestes paraules com un “menyspreu” a les autoritats judicials belgues “impropi” d'un polític amb aquest càrrec, sinó que les consideren rellevants pel que fa a la “presumpció d'innocència i a la falta absoluta de garanties” que creuen que tindrien si són lliurats “a una justícia més dòcil als desitjos de Borrell”, la de l'Estat espanyol.

No seria el primer cas en què els exiliats litiguen contra algun alt càrrec de l'Estat a Bèlgica. La justícia belga ha convocat el 20 de febrer una nova vista per la demanda civil de l'expresident i els exconsellers contra el jutge instructor de la causa del procés, Pablo Llarena. Fa més d'un any van denunciar el magistrat del Suprem en considerar que va violar la seva “llibertat d'expressió, els procediments judicials i la presumpció d'innocència” en la instrucció del cas de l'1-O i que això els va afectar durant la seva estada a Bèlgica.

Per la seva banda, l'eurodiputada d'ERC Diana Riba va preguntar ahir a la Comissió Europea si veu “apropiats” aquests comentaris “sobre casos judicials específics” de qui ocupa també una vicepresidència de l'executiu europeu, a més de gestionar la cartera d'Exteriors. Riba també va apuntar a un possible trencament del codi de conducta dels alts càrrecs europeus de Borrell. ■

LA PURÍSSIMA

34A FIRA DE LA PURÍSSIMA DEL 6 AL 9 DE DESEMBRE GIRONELLA

ELS INDISPENSABLES

DISSABTE 7

LA GIRONELLA DEL SEGLE XVII

A LES 12.00H - PONT VELL

FESTA DE L'ENCESA DELS LLUMS DE NADAL

A LES 18.00H - PL. DE LA VILA

DIUMENGE 8

34A FIRA DE LA PURÍSSIMA. PARADES D'ARTESANIA

A PARTIR DE LES 9.00H - NUCLI HISTORIC

30E GRAN TAST DEL BLAT DE MORO ESCAIRAT

A LES 11.30H - LA PLACETA

GASTROGIRONELLA. JORNADA GASTRONÒMICA AMB ADA

PAPELLADA, XEF DEL RESTAURANT SEMPRONIANA

A LES 18.00H - ESGLESIA VELLA

DILLUNS 9

GASTROGIRONELLA PER A PROFESSIONALS.

JORNADA GASTRONÒMICA AMB EXPERTS DEL SECTOR

A LES 11.00H - ESGLESIA VELLA

CONSULTA EL PROGRAMA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTATEl Tsunami també
juga el clàssic

● Convocatòries del Tsunami Democràtic (16 h)

● Convocatòria de Lliris de Foc (16 h)

🚌 Punts de sortida d'autocars

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Trav. de les Corts /
Aristides Maillol

Manifestants de l'Hospitalet,
Baix Llobregat, Vallès
Occidental, Penedès, Garraf,
Terres de l'Ebre
i País Valencià

Lliris de Foc
Cardenal Reig /
Aristides Maillol

Veïns i veïnes antifeixistes,
'black blocs', brigadistes....

Aristides Maillol /
Av. Joan XXIII

Manifestants de Catalunya
Central, Camp de Tarragona,
Lleida i Pirineus

A l'hotel Sofia
es concentraran
Barça (12 h), Madrid
i l'equip arbitral.
Cap a les 18 h
els dos equips tenen
prevista la seva
sortida en direcció
al Camp Nou

Av. Joan XXIII /
Menéndez y Pelayo

Manifestants de
Barcelona ciutat

Seguretat prevista
1.000 mossos
2.000 vigilants
privats

Trav. de les
Corts / Elisabeth
Eidenbenz

Manifestants de Girona,
Barcelonès Nord, Vallès
Oriental, Catalunya
Nord i les Illes

S'han organitzat autocars des de
diferents punts del país per poder-hi
assistir. Com per exemple:
Tortosa, Lleida, Balaguer, Igualada,
Cerdanyola del Vallès, Alella, Canet de Mar, Blanes,
Santpedor, Tona, Arbúcies, Santa Coloma de Farners,
Sant Hilari Sacalm, Taradell, Vic, Anglès,
Girona, Banyoles, Ribes de Freser i Figueres.

Tsunami democràtic
recomana dur

Aigua, entrepà i ràdio

Seguretat extrema per evitar l'ocasió d'or del Tsunami

▣ L'Estat envia 500 antidisturbis per si els més de 3.000 agents destinats a contenir la mobilització popular són insuficients ▣ La incertesa sobre la protesta els fa treballar en tota mena d'escenaris

Xavi Aguilar
BARCELONA

Una invasió massiva de terreny de joc? Una pluja d'objectes? Bloquejar l'accés dels jugadors al Camp Nou? Un tall d'electricitat? Des que el Barça-Madrid previst per al 26 d'octubre es va suspendre pels aldarulls derivats de la sentència als líders del procés, hi ha hagut un no parar d'especulacions sobre com respondria el Tsunami Democràtic. Poques hores abans de l'inici del clàssic, però, la naturalesa de l'acció que prepara encara és una incògnita. I, en vista de la incertesa, els responsables de garantir la seguretat en el partit (els Mossos, al carrer i el Barça, dins del camp) han extremat les precaucions i han previst tota mena d'escenaris. De motius, no els en falten: el partit, amb

una audiència potencial de 650 milions d'espectadors a 180 països, és l'escenari somiat per expressar una reivindicació social.

Així doncs, l'entorn del Camp Nou serà avui el punt més calent de la ciutat. De fet, ahir ja hi va haver molta activitat. Al matí, a les instal·lacions del club blaugrana, s'hi va celebrar la darrera reunió per coordinar tot el dispositiu de seguretat. "Fa un mes que tenim en marxa gestions i reunions amb totes les parts", va explicar Lluís Miquel Venteo, coordinador esportiu de la regió policial metropolitana de Barcelona dels Mossos i responsable del dispositiu d'avui. Juntament amb els responsables de seguretat del Barça, la Guàrdia Urbana i el Servei d'Emergències Mèdiques, es van polir els detalls d'un dispositiu molt més nom-

La frase

"Tenim un dispositiu per respondre a qualsevol imprevist que es pugui donar. Hi ha moltes incògnites"

Lluís Miquel Venteo
COORDINADOR DEL DISPOSITIU
DELS MOSSOS D'ESQUADRA

brós que en qualsevol altre partit.

"La prioritat és que els equips i els àrbitres arribin sense complicacions al camp i, a partir d'aquest moment, que hi pugui accedir el públic en general", va explicar l'inspector Venteo. Per facilitar-ho, els Mossos van reclamar als dos equips que es concentrassin a l'hotel més proper al Camp Nou. També hi seran els àrbitres, en una situació totalment excepcional que ha estat acceptada també per la Fe-

La xifra

650

milions d'espectadors es calcula que configuren l'audiència potencial del partit, que es veurà a 180 països.

deració Espanyola de Futbol. Els Mossos disposaran d'un miler d'agents al carrer per garantir escorta i un passadís als protagonistes, però també estaran al cas del que passi dins de l'estadi per mirar de reaccionar amb agilitat a "qualsevol acció imprevista". El Barça ha mobilitzat 2.000 agents de seguretat privada que es distribuïran per l'interior de les seves instal·lacions, amb especial atenció al terreny de joc, per garantir un matx sense in-

cidents. Tot i que la seguretat correspon a la policia catalana i que aquesta no considera que necessiti reforços per controlar la situació, el Ministeri de l'Interior ha enviat a Barcelona un dispositiu de gairebé 500 antidisturbis. Oficialment, l'objectiu d'aquests agents de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil seria "protegir infraestructures crítiques, especialment de transport", en el marc d'un escenari amb nivell 4 de l'alerta antiterrorista.

Moltes entrades lliures

A banda dels moviments policials, que es van intensificar al vespre amb els primers preparatius de tanques per delimitar els espais dels manifestants, també la directiva del Barça es va reunir ahir al Camp Nou per preparar el partit d'avui. El club confia

que es jugarà amb normalitat, però també dona per fet que el camp difícilment s'acabarà omplint, al contrari del que passa en els clàssics. La incertesa provocada per la convocatòria del Tsunami ha dut molts socis a alliberar el seu seient i s'ha assolit una xifra rècord per a un partit contra el Madrid, marcat sempre en vermell al calendari blaugrana. "Demanem als socis que siguin previsors i vinguin al camp amb una hora i mitja d'antelació, perquè hi haurà controls exhaustius a l'entrada i es revisaran totes les motxilles", va indicar el portaveu del Barça, Josep Vives.

Els centres de coordinació policial s'activaran des de les vuit del matí a l'interior i a l'exterior del camp per controlar els agents de la brigada mòbil, la divisió de trànsit, l'àrea de recursos operatius, la unitat canina, la unitat de subsol i els Tedax.

Desinformació i psicosis

Si fem cas del que el Tsunami Democràtic ha anat expressant en diferents comunicats, la seva intenció no seria tant la suspensió del partit com que es faci visible "la crida al diàleg que Espanya ignora". La plataforma va demanar al Barça i el Madrid que facilitessin que el lema *Spain, sit and talk* es fes present al camp i a la grada per evitar la mobilització popular d'avui. Davant el silenci de les dues institucions, el Tsunami diu disposar de més de 25.000 voluntaris per expressar aquesta reivindicació "dins i fora del camp". A més, el col·lectiu Lliri de Foc, que valora l'esperit combatiu dels aldarulls a Urquinaona i a qui es pressuposa una voluntat de protesta més intensa, també ha fet una convocatòria a la zona.

La volguda ambigüitat del Tsunami Democràtic, que jugarà el clàssic apostant pel factor sorpresa, arriba fins al punt d'anunciar que tothom estarà "convidat a veure el partit". Això ha alimentat les especulacions sobre pantalles gegants, ja desmentides pels Mossos. També el fet que reclamés dur una ràdio a la protesta s'interpretava com una possibilitat de comunicació en cas que l'Estat tallés l'accés a internet, emparant-se en el controvertit decret aprovat fa poc. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els vents de pacte arriben a Barcelona per les ordenances

■ El ple aprovarà divendres bona part de les noves taxes municipals ■ El pressupost se'n va al mes de gener

Jordi Panyella
BARCELONA

Bufen vents de bon rotllo en la política catalana, barcelonina i, qui sap si per simpatia, en la política espanyola. En la maionesa que s'està formant aquests dies hi neden implicats els mateixos partits: ERC, els comuns, JxCat i el PSC en escenaris diferents, i ahir li va tocar el torn, a l'Ajuntament de Barcelona.

L'endemà mateix que el govern de la Generalitat i els comuns anunciessin un acord en matèria fiscal

que dona possibilitats a l'executiu de Quim Torra d'aprovar el pressupost per al 2020, els mateixos partits però amb correlacions diferents a l'Ajuntament de Barcelona van anunciar un acord que permetrà que el ple d'aquest divendres aprovi la major part de les noves taxes municipals per a l'any vinent i, de passada, aplanar una mica el camí cap a l'aprovació del pressupost local, que no serà una realitat fins a principi de l'any vinent. En l'acord de Barcelona, hi pren part també el PSC que, com és sabut,

forma govern amb els comuns.

En presentar l'acord, el regidor responsable del pressupost, Jordi Martí, va subratllar que les noves taxes seran possibles gràcies a l'acord de 33 dels 41 regidors que formen el ple barceloní, i només en queden al marge els de Ciutadans, el Partit Popular i els dos edils de Manuel Valls.

Entre les ordenances fiscals que demà s'aprovaran destaca poderosament la nova taxa de terrasses, que suposa un increment important en relació amb el que pagaven

Jordi Martí, el regidor de Pressupost, va presentar ahir l'acord sobre les ordenances fiscals per al 2020 ■ ACN / ARXIU

fins ara bars i restaurants. Tot i això, l'increment que s'havia projectat en un principi s'ha vist retallat un 33% per l'acció negociadora dels regidors d'ERC, que en un primer moment pretenien que el

descompte sobre la proposta inicial del govern fos d'un 40%.

Divendres també s'aprovarà l'increment de l'IBI, la taxa de clavegueram, l'impost de vehicles, el de la grua o els preus de

mercats, entre d'altres. Per a l'any vinent, i amb una negociació més repassada, han quedat els nous preus de la zona blava i la zona verda, a més de la discussió dels detalls del nou impost d'escombraries que de moment queda aprovat inicialment.

Amb les ordenances fiscals aprovades, i una previsió d'ingrés de 66 milions d'euros, els grups han ajornat fins després de les vacances de Nadal l'aprofundiment de les negociacions per al pressupost, que des d'ERC es veu verd, des de Junts per Catalunya amb una "bona predisposició" a l'acord, i des de l'equip de govern se subratlla que s'ha creat un "espai de confiança" per negociar.

Al marge de les taxes, en el ple de divendres s'aprovarà el decret que posarà en marxa la zona de baixes emissions i les restriccions de circulació corresponents. JxCat segur que hi vota a favor. En el ple hi haurà una protesta sorollosa dels ciutadans que hi estan en contra. ■

SANTA ANNA
HOSPITAL DE CAMPANYA
BARCELONA

**Necessitem ajudes
per a poder ajudar!**

**EL TEU DONATIU
ET COSTARÀ MOLT POC**

**Podràs desgravar el 75% en la
Declaració de la Renda en els
donatius fins a 150 €**

IBAN: ES28 2100 3200 9522 0141 1632

www.santaanna.org

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Montse Pineda, a la dreta, somriu durant el ple monogràfic celebrat ahir al Parlament ■ JUANMA RAMOS

El feminisme exigeix al Parlament mesures per “abolir el patriarcat”

■ Torra anuncia la modificació de la Llei per incloure-hi la violència institucional i digital ■ El ple fa un monogràfic per debatre sobre els drets de les dones

Virtudes Pérez
BARCELONA

Per primer cop en la història de la institució, el Parlament de Catalunya va dedicar ahir un ple monogràfic a parlar dels drets de les dones. Una fita històrica que, tal com va reivindicar en el discurs introductor del vicepresident del Consell Nacional de les Dones, Montse Pineda, ha de servir per visibilitzar la situació de desigualtat en què viuen les dones, però també per començar a aplicar mesures reals que posin fi a un món que “continua sent masculista, racista i feixista”.

En una intervenció contundent, Pineda va assegurar que tenim “una emergència” que és “abolir el patriarcat” i es va dirigir directament al president, Quim Torra, per demanar-li “pressupostos amb perspectiva de gènere i més despeses en polítiques d’igualtat”. Conscient que

no és tasca fàcil, Pineda va apel·lar al compromís dels grups polítics per poder canviar les polítiques públiques. “De vostès depèn”, els va etzibar.

I no va haver-hi cap grup parlamentari que no fes seu el discurs de la lluita per la igualtat. Fins i tot el president, Quim Torra, que va intervenir per anunciar una modificació de la

lleï de violència masculista per incloure-hi també la violència institucional i digital, va animar els homes a ser-hi, a “deconstruir els rols de gènere”, “a perdre la por de perdre” i a “criar els nostres fills i filles d’una altra manera”.

Lorena Roldan, de Ciutadans, va apostar per “un feminisme que no exclouï els homes en lloc de veu-

re’ls com enemics”.

Anna Geli, de Junts per Catalunya, va centrar el seu discurs en la defensa de les “dones represaliades” i va assegurar que “no es pot defensar el dret de les dones i no defensar el dret a l’autodeterminació”.

La portaveu d’ERC, Anna Caula, va tenir paraules de reconeixement cap a Dolors Bassa i Carme Forcadell, “que han demostrat que el fils groc i lila són indestruïbles”.

Eva Granados, del PSC, va advocar per un pacte contra la violència masculista. Susanna Segòvia, d’En Comú Podem, ho va fer “per un nou model econòmic que posi la vida humana i les cures al centre”, Natàlia Sánchez, de la CUP, va advocar “per canviar-ho tot, per una ruptura que inclogui també l’Estat”. I, finalment, Esperança García, del PP, va reivindicar “els rols compartits” i “avançar sense desplaçar l’home”. ■

Les frases

“Legislant no n’hi ha prou. Cal sacsejar consciències i subvertir. Cal combatre”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Davant les alarmes, cal redoblar esforços, una acció feminista de sororitat i que ningú ens aturi”

Elsa Artadi
DIPUTADA DE JXCAT

“Agafin les pedres que es tiren entre vostès i facin camí per lluitar per la igualtat”

Montse Pineda
VICEPRESIDENTA DEL CONSELL NACIONAL DE DONES

“Volem un feminisme que impugni les relacions socials i de poder. Un feminisme per canviar-ho tot”

Natàlia Sánchez
PORTAVEU DE LA CUP

OPINIÓ

María del Carmen Gete-Alonso
Catedràtica de dret civil

Escriure les lleis en femení

La feminització del dret privat català és un deure històric que tenim pendent envers les dones. La Comissió de Codificació Civil hem rebut l’encàrrec del Departament de Justícia de revisar el Codi Civil de Catalunya amb l’objectiu de fer visible el gènere femení i de complir, així, el principi d’igualtat entre homes i dones. És una feina, però, en la qual no només s’han d’implicar els poders públics, sinó, sobretot, el conjunt de la classe jurídica. Com a dona catalana que soc i com a civilista que, des del Grup de Gènere de la Comissió, dedica part del seu temps a aquesta tasca, considero que és una feina social i jurídicament necessària per a les generacions actuals i futures, una feina en la qual, com diria Miquel Martí i Pol, tot està per fer i tot és possible.

El protagonista absolut de les lleis ha estat i continua sent l’home. Revisar la manera com s’expressa una determinada idea dins d’una llei no és una tasca exactament lingüística, sinó que va més enllà. Igualar les dones als homes en drets implica feminitzar el dret en el fons i en la forma, de manera que aquelles persones o realitats que ara no hi són d’ara endavant siguin visibles.

El costum de redactar les lleis sense pensar en la dona ha estat consolidat també per la força d’altres hàbits. D’una banda, la suposada exigència tècnica del llenguatge jurídic obliga a redactar-les de manera precisa, abstracta i clara. Se’n diu que redactar desdoblant la paraula (*els fills i les filles*) entorpeix la lectura, i que, a més, influeix en la comprensió de la regla. D’altra banda, el costum d’escriure en masculí sembla estar avalat per la seva pretesa neutralitat. Aquesta neutralitat va ser la regla que va adoptar l’any 2008 el Codi Civil de Catalunya, que va utilitzar les denominacions en gènere masculí per referir-se a homes i dones.

Però com es pot justificar actualment, per exemple, que l’article 623-9 del Codi Civil de Catalunya disposi que, en medis agraris, “una obligació derivada del contracte de conreu” sigui la de “conrear segons ús i costum de bon pagès de la comarca”, quan la dona sempre ha treballat al camp? La pagesa no ha contribuït a consolidar el costum? I aquest és només un exemple. La redacció jurídica en termes i valors femenins és quelcom més que desdoblant les paraules en femení i en masculí; és eixamplar la ment per buscar el nucli i fonament de la regla jurídica que s’està redactant i fer-ho amb una voluntat inclusiva.

Prenguem aquesta regla del Codi Civil de Catalunya com a exercici: “En testament, el causant ordena la seva successió mitjançant la institució d’un o més hereus i pot establir llegats i altres disposicions per a després de la seva mort” (article. 421-2.1). Les dones hi estem representades? Som o podem ser hereves? Som o podem ser causants de la successió? Podríem optar per introduir *la causant* juntament amb *el causant*, i esmentar les *hereves* i els *hereus*. Però la frase segurament seria complicada. No seria millor redactar-la així?: “En testament, la persona ordena la seva successió mitjançant la institució hereditària i pot establir llegats i altres disposicions per a després de la seva mort.” Tenim prou eines al nostre abast per alliberar la nostra creativitat i aconseguir la igualtat que perseguim, i per això no sempre caldrà que ens expressem en femení i en masculí i que desdoble les paraules totalment o parcialment. Per a les persones més escèptiques o que pensin que no cal perdre temps en aquestes futilitats, només els vull llançar una pregunta: en un món que està fent cada vegada més esforços per lluitar contra la discriminació per raó de gènere, la violència i la desigualtat de les dones, com justificareu davant de les nostres nenes i adolescents i adultes del demà que les lleis civils les continuïn amagant? Redactar les lleis en femení és una assignatura pendent a la qual hem de dedicar tots els nostres esforços per fer visible la dona i reflectir la diversitat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La presó de Junqueras va anul·lar els seus drets polítics, segons el TC crític

■ El Constitucional, dividit, avala que el Suprem va actuar bé en mantenir el vicepresident tancat, però tres magistrats exigeixen mesures menys lesives

Mayte Piulachs
BARCELONA

El jutge instructor de la causa contra els independentistes catalans, Pablo Llarena, i la sala de recursos del Tribunal Suprem van vulnerar els drets polítics de l'exvicepresident Oriol Junqueras, en mantenir-lo en presó provisional quan va ser candidat d'ERC en les eleccions catalanes del 21-D del 2017, convocades pel president Rajoy, i després en ser escollit diputat al Parlament. Així ho expressen, en el vot particular, tres magistrats del ple del Tribunal Constitucional (TC), que –dividit per la causa catalana– va difondre ahir els seus raonaments de validar l'acció del Suprem, que ja van anunciar a finals del novembre. Pel TC no era “absurd” ni “capritxós” pensar que si s'anul·lava la presó preventiva del líder d'ERC podria reiterar una acció delictiva, amb conseqüències per a “l'ordre constitucional”, i considera per això proporcionada la mesura del Suprem.

Per contra, els tres magistrats crítics –Juan Antonio Xiol, María Luisa Balaguer i Fernando Valdés– fan raonaments més progressistes, inspirats en resolucions del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), i especialment en la resolució contra l'empresonament per part del govern turc del diputat kurd Selahattin Demirtas, sentència del 2018, que ara anirà a la gran sala, però en la qual s'han inspirat els recursos dels exconsellers d'ERC i de JxCat.

En el vot particular, de 17 planes, els tres magistrats expliquen la gran importància del dret a la representació política que s'ha “anul·lat” al líder d'ERC, el qual –precisen– no només afecta la persona, sinó que la seva limita-

Junqueras, rebut amb aplaudiments dels companys d'ERC al Congrés, el 21 de maig ■ ACN

La frase

“Dijous el TJUE podria dir que la immunitat de Junqueras és incompatible amb la condemna”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT D'ORIOL JUNQUERAS

ció implica afectar “el normal funcionament del sistema democràtic parlamentari”. Hi afegeixen que aquest cas és del tot “nou” i que ni el legislatiu ni la cambra catalana han detallat com delimitar els casos de presó provisional en diputats de comunitats autònomes, els quals no tenen la protecció que sí que hi ha en les cambres europea i espanyola, on cal un suplicatori del poder judicial per investigar els electes. La falta de normativa, indiquen, no hauria de ser una excusa per al poder judicial per fer una

ponderació “amb la intensitat constitucional exigible”, que recreen que no han fet els jutges del Suprem. El jutge Llarena i la sala de recursos “han maximitzat el control de Junqueras”, el control del qual els tres jutges crítics exposen que podria haver estat amb alternatives “més equilibrades”, ja que –precisen– la reiteració delictiva no és real fins que una persona ha estat condemnada per un delictes concret, que no era el cas de Junqueras, a més de recordar l'estricta control que tenia llavors el Parlament amb l'article 155. Així, els tres magistrats –tot admetent que amb la sentència ferma del Suprem no hi ha marge de maniobra– exposen que davant tal cabdal mesura han d'exposar el seu parer jurídic i que haurien tornat el cas a la sala de recursos perquè detallés aquestes pautes, que “amb absoluta indefinició” deia que Lla-

rena podia aplicar de manera progressiva.

L'advocat de Junqueras, el penalista Andreu van den Eynde, va afirmar ahir als periodistes que la sentència del TC amb els vots particulars “arriba tard” i que “tres magistrats del TC, que són el 25% del tribunal, sostenen que no han sabut trobar arguments que justifiquin la presó provisional”.

Pel que fa al TJUE, Van den Eynde va indicar que “aquest dijous el tribunal de Luxemburg podria dir que la immunitat de Junqueras és incompatible amb la condemna”, i que serà “a través de la impugnació de la sentència” que hauran de fer valer aquesta opinió. Amb tot, va recordar que “el Suprem ha deixat en suspens la pena que inhabilita Junqueras per ser eurodiputat”, i “podria passar que el TJUE interpretés la immunitat de tal manera que destruis la sentència”. ■

Laura Borràs, amb la companya Míriam Nogueras, i els membres del PSOE Adriana Lastra i Rafael Simancas, ahir ■

El Suprem obre una causa a Borràs per unes adjudicacions

■ Un jutge decidirà ara si demanen el suplicatori al Congrés per investigar-la per prevaricació i frau

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem va acordar ahir obrir un procediment a la diputada de JxCat Laura Borràs per presumptes irregularitats en l'adjudicació a un amic de 18 contractes per valor de 259.863 euros quan dirigia la Institució de les Lletres Catalanes (ILC), entre els anys 2013 i 2017.

La sala penal del Suprem, presidida per Manuel Marchena, indica en una interlocutòria que els fets descrits amb relació a la portaveu de Junts al Congrés, en l'exposició raonada del jutjat d'Instrucció número 9 de Barcelona, “podrien ser constitutius dels delictes de prevaricació, frau a l'administració, malversació de cabals públics i falsedat documental”. El Suprem nomena instructor el jutge Eduardo de Porres, que, en el cas de trobar indicis sòlids contra Borràs, podria demanar un suplicatori al Congrés dels Diputats per actuar contra ella, si bé la diputada pot acudir a declarar de manera voluntà-

ria davant de l'alt tribunal.

Així, la sala ha estimat la petició de la fiscalia, que va sol·licitar que s'investigués Borràs en considerar que “va abusar” del càrrec com a directora d'ILC i “va adjudicar directament o indirectament de manera arbitrària” contractes a Isaiás Herrero, un programador informàtic i amic seu que acaba d'acceptar a l'Audiència de Barcelona una condemna de cinc anys de presó pels delictes contra la salut pública i falsificació de moneda

En la interlocutòria, el Suprem remarca que l'exposició raonada posa de manifest que Borràs va fraccionar contractes de prestació de serveis informàtics sempre per imports inferiors a 18.000 euros per poder-los adjudicar de manera directa i sempre a una mateixa persona, Isaiás Herrero. A més, indica que Borràs i Herrero haurien aportat diversos pressupostos falsos a noms d'altres entitats i que l'import dels contractes adjudicats no es corresponia amb el preu real del servei prestat. ■